

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/176/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819200457
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3819200457.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: LS a.s., (do 10.10.2019 pod obchodným menom SKLÁDKY A ODPADY - HD a.s.), so sídlom Slávičie údolie 106, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 34 122 303, proti žalovanému: PanGen s.r.o., so sídlom Pribinova 4, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 44 100 035, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Martin Pavle s.r.o., so sídlom Pribinova 4, Bratislava, IČO: 36 860 450, o vylúčení veci z exekúcie, o späťvzatí žaloby, takto

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. augusta 2019, č.k. 11C/4/2019-59 zrušuje a konanie zastavuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. V danej veci súd prvej inštancie o žalobe žalobcu o vylúčení vecí z exekúcie rozhodol rozsudkom zo dňa 22. augusta 2019, č.k. 11C/4/2019-59, ktorým žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Podaním zo dňa 12.08.2019, podaným na pošte dňa 20.08.2019 a doručeným do spisu dňa 22.08.2019 po vyhlásení rozsudku, vzal žalobca žalobu späť v celom rozsahu z dôvodu, že na majetok povinného z exekučného konania (VODNÝ SVET s.r.o., so sídlom v Nitre, Vašinova 61), bol vyhlásený konkurz a exekučné konanie, vedené pred Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 15Er/185/2017 bolo podľa § 48 zákona č. 7/2005 Z.z. zastavené. Uviedol, že zastavením exekúcie zaniká právny dôvod vedenia tohto súdneho konania - vylúčenie veci zo zastavenej exekúcie už nie je možné vykonať. O nároku na náhradu trov konania navrhol rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobca podal dňa 10. októbra 2019 voči rozsudku odvolanie, ktorým žiadal rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP konanie zastaviť.

4. Odvolací súd dňa 30.10.2019 vyzval žalovaného na vyjadrenie, či so späťvzatím žaloby súhlasí. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že so späťvzatím žaloby nesúhlasí z dôvodu, že žalobca podal žalobu nedôvodne, svoje tvrdenia nepreukázal a k žalobe nepripojil žiadne dôkazy. Ďalej uviedol, že žalobca účelovo inicioval aj obdobné ďalšie konanie na Okresnom súde Prievidza, vedené pod sp. zn. 9C/3/2019 a preto existuje relevantný právny záujem na právoplatnosti rozsudku, aby v danej veci bola prekážka rozhodnutej veci a nebolo potrebné v budúcnosti čeliť opätovne rovnakej žalobe. V prípade pripustenia späťvzatia žaloby žiadal priznať náhradu trov konania..

5. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

6. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

7. Späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako strany sporu s postavením „dominus litis“, ktorý má právo procesnými úkonmi ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania. Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov pritom v konaní nesie žalovaný. Posúdenie dôvodnosti nesúhlasu so späťvzatím žaloby je výlučne vecou voľnej sudcovskej úvahy. Zákon vymedzenie pojmu „vážne dôvody“ nerieši, preto je potrebné vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu, ktoré však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie zreteľ na jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, pričom hodnotí predovšetkým dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie účastníkov, najmä žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov.

8. V danom prípade odvolací súd po preskúmaní dôvodov nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby dospel k záveru, že tieto nespĺňajú požiadavku príslušnej závažnosti. Závažným dôvodom nesúhlasu so zastavením konania v žiadnom prípade nemôže byť konštatovanie žalovaného, že žalobca podal žalobu nedôvodne, nepreukázal svoje tvrdenia a nepripojil dôkazy, rovnako ako aj skutočnosť, že na súde prvej inštancie prebieha medzi stranami sporu ďalšie konanie. Uvádzané dôvody nesúhlasu žalovaného v kontexte skutkových okolností a povahy uplatňovaného nároku s poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd nepovažoval za vážne, naplňajúce podmienky pre nepripustenie späťvzatia žaloby v zmysle citovaného ust. § 370 ods. 2 veta prvá CSP.

9. Odvolací súd preto v zmysle § 370 ods. 1, 2 CSP pripustil späťvzatie žaloby žalobcom, rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 11Csp/4/2019-59 zo dňa 22. augusta 2019 zrušil a konanie zastavil.

10. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zaviniel. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Žalobca späťvzatím žaloby procesne zaviniel zastavenie konania, je preto povinný nahradiť žalovanému trovy konania, ktoré mu v konaní vznikli. Žalovaný má teda voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).